

Zvončić

Školski list učenika Hrvatske nastave u Berlinu • srpanj 2015.

Sadržaj

str. 3	Uvodnica
str. 4	Izložba „Hrvatska kulturna baština“
str. 5	Završetak školske godine 2014.
str. 6-7	Život u domovini
str. 8-9	Projekt razmjene učenika Berlin-Osijek
str. 10-13	Božićna priredba
str. 14-15	Iz hrvatske kulture i povijesti
str. 16	Hrvatski izumi
str. 17	Značajne osobe iz Hrvatske
str. 18	Šegrt Hlapić u hrvatskoj nastavi
str. 19	Maškare
str. 20-21	Na krilima mašte
str. 22-24	Proljetno buđenje
str. 25	Igrajmo se bez tehnike
str. 26-27	Moj tata
str. 28	U školi
str. 29	Natjecanje u čitanju
str. 30-31	Kazališna predstava „Šaljive narodne priče“

IMPRESUM: **Zvončić**, školski list Hrvatske nastave u Berlinu • Izlazi jedanput godišnje • Berlin, srpanj 2015.

Izdavač: Hrvatska nastava Berlin • Uredili: Mladen Balent, Rachela Fay, Marina Maganić Buljan •

Fotografije: Mladen Balent, Sonja Breljak, Davor Dejanović, Rachela Fay, Marina Maganić Buljan

• Grafičko oblikovanje: Denona d.o.o., Zagreb • Tisk: LASERLINE Druckzentrum Berlin

• Naklada: 200 primjeraka • Naslovница: Marina Vukadin, 3. r.

Sponzor: LASERLINE Druckzentrum Berlin

Uvodnica

Dragi čitatelji, drage čitateljice,

pred vama je novi broj školskog lista Zvončić nastao zajedničkim radom i trudom učenika i učitelja hrvatske nastave u Berlinu. Na stranicama koje slijede imate priliku vidjeti najvažnije događaje i aktivnosti u protekloj školskoj godini, ali i najbolje pisane i likovne rade naših marljivih i kreativnih učenika. Kao i uvek, puno se toga događalo u našoj hrvatskoj školi, ali i izvan nje. Tako smo ove godine proslavili Božić, Maškare i Majčin dan, čitali Šegrta Hlapića, zaigrali stare hrvatske igre, natjecali se u čitanju, ugostili jedno hrvatsko kazalište, a neki su čak i otputovali do Hrvatske. Sve to događalo se s jednim razlogom – kako bismo što bolje naučili naš lijepi (no ponekad težak) hrvatski jezik te što bolje upoznali našu prekrasnu Domovinu, njezinu kulturu, običaje i znamenitosti.

Ove školske godine oprostit ćemo se od učiteljica Marine i Rachele koje svojim dacima poručuju da i dalje budu vrijedni i marljivo pohađaju hrvatsku nastavu.

Ovim putem zahvaljujemo našim učenicima na uloženom trudu, na izvrsnim scenskim nastupima i kreativnim radovima.

Hvala roditeljima na potpori i angažmanu u organiziranju izvananastavnih aktivnosti, a osobito velika hvala mamama iz društva „Prijatelji hrvatske nastave“.

Hvala našim sponzorima koji su omogućili da u Berlinu ugostimo kazalište Smješko.

Na izvrsnoj suradnji zahvaljujemo svim prijateljima hrvatske nastave, a osobito Veleposlanstvu Republike Hrvatske, Hrvatskoj katoličkoj misiji i hrvatskim udruženjima u Berlinu.

Uspješan završetak školske godine, puno dobrih ocjena i ugodne ljetne praznike žele vam vaši učitelji

Mladen, Marina i Rachela

Izložba likovnih radova “Hrvatska kulturna baština”

Početkom lipnja 2014. u prostorijama Veleposlanstva Republike Hrvatske izložili smo odabrane likovne radove naših učenika. Radovi su nastali na likovnim radionicama u školi, a učenici su u različitim tehnikama slikali najpoznatija dobra hrvatske materijalne i nematerijalne baštine, poput stare jezgre Dubrovnika, Splita i Šibenika, narodnih nošnji, drvenih igračaka iz Hrvatskog zagorja, istarskih zvončara, paške čipke i sl. Izložbu je svečano otvorio veleposlanik RH g. Ranko Vilović, a otvorenje su prigodnim recitacijama uljepšali učenici.

Veleposlanik Vilović
otvorio je izložbu.

Adrijana je pročitala tekst
o hrvatskoj kulturnoj baštini

Ivana i Lucia pročitale su
pjesmu More Josipa Pupačića

Završetak školske godine 2014.

Posljednji dan školske godine 2013./2014., 2. srpnja obilježili smo svečanom podjelom učeničkih knjžica u dvorani Hrvatske katoličke misije. Povodom završetka nastave i oproštaja od škole Marija, Danijel i Lara odrecitirali su nam i prigodnu pjesmu. Osim ocjene, najmarljiviji učenici zaslužili su i pohvalnice svojih učitelja. Učenici koji su se svojim trudom i znanjem posebno istaknuli na nastavi nagrađeni su pohvalnicom učiteljskog vijeća koje im je svečano uručio naš posebni gost – hrvatski veleposlanik Ranko Vilović. Time smo se na kratko oprostili od hrvatske škole i krenuli u susret ljetu i praznicima.

Fotografije: Sonja Breljak/Hrvatski glas Berlin

Kada bih živjela

Kada bih živjela u Hrvatskoj mislim da bi sve bilo puno lijepše. Hrvatska je jako lijepa zemlja. Kada za ljetne praznike idem u Split jako se radujem i želi tamo ostati što duže. U Splitu ima puno sunčanih i lijepih dana. Klima je drugačija nego ovdje u Njemačkoj. U Hrvatskoj isto imam puno prijatelja, rođaka i rođica.

Ljudi u Hrvatskoj su nekako drukčiji. Veseliji i jednostavniji nego ovdje. Mislim da bih svoje slobodno vrijeme u Hrvatskoj mnogo bolje iskoristila. Mnogo bih pričala s prijateljima i rođacima o raznim temama. Puno bih se igrala te bi mi cijeli dan bio ispunjen raznim sadržajima.

Možda mi se u Hrvatskoj ne bi svidjelo to što učitelji u školama traže od učenika više nego ovdje u Njemačkoj. Bojam se da bih puno vremena morala provoditi u učenju.

Ipak mislim da bih bila puno sretnija kada bih živjela u Hrvatskoj.
(Andjela Burazin, 8. raz.)

Ljilja Čaran, 3. raz.

Hrvatska je bez sumnje najljepša zemlja na svijetu. Prekrasno more, jedinstvena flora i fauna te istaknuta kultura. Tko ne bi želio živjeti u Hrvatskoj? Kada bih ja živjela u Hrvatskoj, najprije bih se morala odlučiti na kojem mjestu bih željela živjeti. Uz bolje poznавanje prirode, gradova, sela i ljudi Hrvatske lakše bih se odlučila. No, u Puli imam rodbinu pa mi je odluka već jasna.

Poluotok Istra i Pula su prelijepi i puni povijesnih gradevina, gdje bih mogla puno naučiti o Hrvatskoj. Osim toga, na tom području je turizam jako razvijen i uspješan. Smatram da bih u turizmu, s mojim poznavanjem njemačkog jezika, mogla naći dobar posao i tako povezati svoju domovinu sa sadašnjim mjestom stanovanja u Njemačkoj.

(Anita Ćosić, 12. raz.)

Andrea Maduna, 3. raz.

Valentina Udovčić, 3. raz.

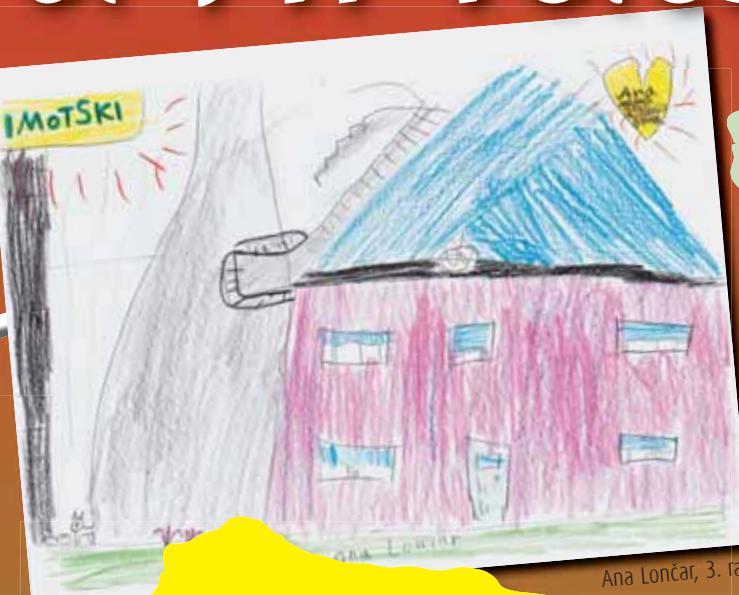
Elena Radovanović, 2. raz.

Helena Udovčić, 2.raz

u Hrvatskoj

Ana Lončar, 3. raz.

Život u Hrvatskoj bi izgledao puno drugačije i bio bi ispunjen nekim drugim sadržajima nego ovdje u Berlinu. Hrvatska je zemlja koja ima drugčiju kulturu i politiku te je dosta toga razlikuje od Njemačke. Iako je Njemačka zemlja koja ima jako razvijenu ekonomiju, zdravstvo i školstvo, meni nedostaje Hrvatska. Razlog je taj što su ljudi u Hrvatskoj topliji, odnosno bliži jedan prema drugome.

Kada bih živjela u Hrvatskoj dosta vremena bih provodila šetajući uz more. Uživala bih u domaćoj hrani, družila se više s rođicama i ostalom obitelji. U slobodno vrijeme često bih išla kod bake na selo gdje je priroda jako lijepa a okoliš i zrak čisti. Tamo se mogu najbolje odmoriti.

U Hrvatskoj mogu sigurnije izlaziti u grad s prijateljicama jer nije tako opasno kao u Njemačkoj. Meni je najljepše biti u mojoj Hrvatskoj.

(Luciana Burazin, 10. raz.)

Mate Vukadin, 4. raz.

Kada bih živjela u Hrvatskoj sve bi bilo drukčije nego sada. U Hrvatskoj su ljudi mnogo srdačniji i otvoreniji te se više druže jedni s drugima. Ja jako volim Hrvatsku, a posebno ljeti kad se mogu kupati u moru. Mi imamo najljepše more na svijetu, prekrasnu prirodu i otoke. Uvijek iznova uživam u domaćoj hrani i našim specijalitetima. Možda treba malo poboljšati sistem školstva i zdravstva, što bi bili nedostaci Hrvatske, ali mislim da svakim danom i to ide na bolje. Nadam se da će se ubrzo i ekonomska situacija poboljšati tako da mladi mogu lakše pronaći posao.

Kada bih našla posao u Hrvatskoj vratila bih se i uživala u svim ljepotama naše lijepe Hrvatske. Tada bih puno vremena provodila sa svojim rođacima, bakom i obitelji. Kada bih živjela u Hrvatskoj.

(Tea Burazin, 11. raz.)

Andrijan Anković, 3. raz.

Kada idem u Hrvatsku idem u Split. Ispred Splita je more, a iza su planine. More je lijepo, plavo i čisto. Ima puno otoka i među otocima stalno plove brodovi. Skoro svaki dan idem na Rivu. Tamo ima puno turista.

U Splitu često sjaji sunce. Jedva čekam ljeto kako bih ponovno išla u Split.

(Jana Andrušić, 4. raz.)

Projekt razmjene učenika Berlin-Osijek

Učenici Hrvatske nastave treće razine:

Josip Baran, Luka Blažević, Andjela i Luciana Burazin, Antonia Čavar, Paul Meić, Ivica Mlinar te Antonia Štefanac zajedno s učiteljicom Marinom Maganić Buljan u listopadu su putovali u istočnu Hrvatsku.

Zora je. Berlinski aerodrom Tegel bogatiji je nestrljivijim licima osmoro učenika Hrvatske nastave, ali i sa mnom, njihovo učiteljicom. Putujemo na petodnevni program razmjene učenika u istočnu Hrvatsku. Program je odavno pripremljen i sad se čeka samo na njegovo ispunjenje. Pozdravljamo se s najblžima te Antonia, Lucijana, Luka, Ivica, Andela, Antonia, Paul, Josip i ja krećemo prema Domovini.

Dolazimo u Zagreb. Tmurno vrijeme, niska temperatura i kiša nagnaju me na promjenu plana. "Pa zar baš odmah promjena plana" mislim u sebi, "ali protiv vremenskih neprilika ne mogu se boriti". Odgađam razgledavanje glavnog grada za povratak te odlazim s učenicima u Kavatu, restoran u Tkalcicevoj gdje doručkujemo. Ekipa je oduševljena ambijentom, ali okusima pripremljene hrane. Nakon doručka vraćamo se na kolodvor gdje se ukrcavamo u putnički vlak za Osijek. U vlaku nas dočekuju dva rezervirana coupea. Dečki i cure, naravno, odmah se dijele, ali to ne traje dugo. Već nakon pola sata svi sjede u jednom coupeu, a njihov smijeh odzvanja vagonom. Sretna sam.

Vozimo se uz Dravu. Prolazimo Križevce, Koprinicu, Viroviticu... I opet iznova divim se Lijepoj našoj, toj divnoj ravnici koja očarava. Gledajući podravska polja prisjećam se djetinjstva i lijepih vremena kada se u ljeto obrađivala zemљa, kada smo

Promenada na Dravi

se kao djeca vozili na prikolici prepunoj sijena i bili zbog toga važni, kada smo bosi trčali po ožanjanom žitu dok su nam zrnja zapinjala među prstima. Osjećam neku nostalгију dok šetam svojim sjećanjima, a još i sad mogu se sjetiti mirisa tih dana.

Stizemo na osječki kolodvor. Čekaju nas nasmejena lica dragih nam prijatelja. Pozdravljamo se te odlazimo svak svom domaćinu na spavanje.

Prvi dan u Osijeku predviđa posjet gimnazijsama učenika gdje su učenici Hrvatske nastave smješteni te OS "Reteala", koja priprema program. U njemu će, uz ostalo, Antonia i Luka izlagati prezentaciju o Hrvatskom iseljeništvu koju je svih osmoro zajednički pripremilo. Prije početka programa dolazi novinar Hrvatskog radija te Josip, Luka i Antonia daju kratke izjave o projektu

razmjene. Tijekom Antonijinog i Lukinog izlaganja osjećam veliki ponos na izričaj ovih učenika dok se kolege iz Reteale dive artikulacijskim sposobnostima svih učenika jer oni ipak odrastaju u dvojezičnom okruženju. Ponasna sam.

Drugi je dan. Nalazimo se ispred ulaza u školu gdje nas čeka autobus. Krećemo za Vukovar. Kollega Mirko, s kojim sam pokrenula ovaj projekt, uz to što je profesor geografije, je i turistički vodič za istočnu Hrvatsku te će velik dio programa učenike upoznavati s ovim krajem. Dolazimo pred vukovarsku bolnicu. Mirko i učenici iz Reteale ostaju ispred bolnice dok moji učenici i ja ulazimo u atomsko skolnište. Kroz podrumne pas vodi Vjeran Nadovskiy, hrvatski branitelj koji nam priča što se sve događalo u bolnici te kako dio u koji idemo izgleda isto kao

i 1991. Ulazimo iz sobe u sobu, zrak je zagušljiv, a prizor kojeg vidimo ostavlja nas bez riječi, mnoštvo kreveta zbijenih u visinu i širinu, lutke koje prikazuju ranjenike, te natpis na stropu "Pazi glavu" koji je upravo tih okupacijskih dana napisan kao upozorenje za visoke ljudе. Ne mogu suspregnuti suze. Dolazimo do posljednje prostorije. Ona je drugačija, prazna je, a okružuju je ogledala. Vjeran nam objašnjava da je to prostorija za osobe čija tijela još nisu pronađena te da svaki naš pokret daje sliku nekoliko odraza u ogledalu kao da se ti ljudi još uvijek nalaze tu. Izlazimo iz bolnice. U tišini se pridružujemo ostatku ekipе odakle krećemo prema dvoru Eltz u kojem posjećujemo danas suvremenog gradskog muzeja. Nastavljamo do centra grada te se nalazimo s Pavlom, našim vozačem i upućujemo se prema Vodotornju, Ovčari i Memorijalnom groblju. U Gradu heroju koji danas pokušava živjeti normalnim životom, svaki njegov kutak iznova priča svoju herojsku priču. Sivi oblaci su nad tobom snažni grade, blatinjav teren je ispod nagu, a hladnoća para zrak dok mi danas slušamo tvoju priču. Baš kao što je Ivica u knjizi utisaka napisao, a mi svi redom potpisali: "Nećemo nikad zaboraviti!".

Nakon povratka u Osijek objedujemo kod naših domaćina, a večer je rezervirana za Hrvatsko narodno kazalište Osijek. Gledamo Šokicu, komediju Ilike Okrugića. Priča je to o nesretnoj ljubavi Šokice Janje i vojnika Pere u vrijeme borbe s Mađarima u 19. stoljeću. Kao i predstava i sam interijer HNK ostavlja nas bez daha. Nakon velike porcije smijeha, rastajemo se i odlazimo na spavanje.

Jutro je svanulo. Iako su sve prognoze najavljivale sunčanu subotu, nažalost putem do Đakova

Spomen dom Ovčara

Dvorac Eltz

Luka i Antonia održali su prezentaciju o hrvatskom iseljeništvu

U OŠ Retfala

U ergeli Đakovo

prati nas magla. Divna đakovačka katedrala unatoč tmurnom vremenu izgleda prekrasno. Nastavljamo do crkve, pa do Muzeja Đakovštine. Posjet Đakovu ne bi bio kompletan bez lipicanaca, tih divnih i plemenitih životinja. Pastuharna i Ergela Ivandvor broje nekoliko stotina rasnih arapskih konja, a za pohvaliti je da od 7 vrsta lipicanskih konja na svijetu uopće u Đakovu obitavaju sve.

Subotnje popodne rezervirano je za Osijek i njegove znamenitosti. Nalazimo se kod crkve sv. Roka te šetajući Promenadom uz Dravu dolazimo do Trga Ante Starčevića. Put kroz prelijepu Europsku aveniju dalje ravno vodi do dravskog mosta. Ulazimo u Tvrđu te dolazimo do Slavonske kuće, restorana gdje ćemo večerati slavonske specijalitete- fiš i perkelt. Svi smo skeptični na početku, ali nakon prvog zalogaja sve sumnje nestaju i još jednom uviđamo slasnost slavonske kuhinje. Atmosfera za večerom je odlična, već su skopljeni prijateljstva te Mirko i ja iz kuta promatramo

kako je lijepo vidjeti iskrene osmijehe i zadovoljstvo na licima naših učenika.

Nedjelja ujutro. Napokon Sunce!!! Danas je posljednji dan u Osijeku što označava i završne retke pripremljenog programa. Odlazimo u Park prirode Kopački rit gdje se vozimo brodom na kojem je, unatoč sunčevim zrakama, ipak prohладno. Sa stabe nam se javlju orlovi, iz blata vire čaplje, a u vodi plivaju različite vrste slatkvodnih riba.

Nedjeljno poslijepodne i večer su slobodni što učenici iskorištavaju za zabavu i za kolektivno kuglanje. I neka, zasluzili su.

Ponedjeljak je danas dan rastanka. U cik zore sastajemo se na osječkom željezničkom kolodvoru. Lica pomalo tužna. Josip komentira kako bi on još malo ostalo. Sad ostaje da se prijateljstva održavaju. Luka nije zabrinut, veli da su se već dogovorili za ljetovanje. Ulazimo u mašinu, mašemo dok naši osječki prijatelji trče uz vlak. "Doviđenja divni ljudi! Budite sretni" mislim u sebi.

U Glavnom gradu susrećemo se s Jasnom Anićić, voditeljicom odjela za Hrvatsku nastavu u inozemstvu pri Ministarstvu znanosti, obrazovanja i sporta Republike Hrvatske koja nam pokazuje znamenitosti Zagreba vodeći nas zagrebačkim ulicama preko Trga, Gornjeg grada pa sve do Katedrale. Kod katedrale nam Jasna uručuje polkline nakon čega se rastajemo, jer moramo na aerodrom. Dolazimo na Tegel gdje nas nestrpljivo čekaju lica naših voljenih. Puni emocija bacamo im se u zagrljaj.

Projekt je završen, ali je priča tek počela, i neka traje i piše retke u uspomenama ovih krasnih mladih osoba.

Kopački rit

Ispred Zagrebačke katedrale

U Osijeku na Tvrđi

Božićna priredba

Drugu nedjelju Došašća, 7. prosinca, proslavili smo tradicionalnom božićnom priredbom. U krcatoj dvorani Hrvatske katoličke misije tražilo se mjesto više i što bolji pogled na malenu pozornicu na kojoj su se izmjenjivale recitacije, igrokazi i pjesme u izvedbi naših učenika. Učenici svih uzrasta, a ponajviše oni najmlađi, marljivo su uvježbali i izveli čak dvadeset prigodnih točaka. Na samom početku recitacijama i igrokazom pozdravili smo svetog Nikolu koji nam se ukazao u orginalnoj biskupskoj halji. Usljedile su recitacije o zimi, snijegu i pahuljicama, ali i jedna izvedba na klaviru te svima poznata pjesma "Zeko i potočić" koju je otpjevao naš mali zbor. Zaredale su se pjesme i recitacije o Božiću,

a noć Isusovog rođenja učenici su oživjeli u originalnim kostimima i hrvatskim narodnim nošnjama. Pred sam kraj učenici su svima prisutnima oputili svoju božićnu i novogodišnju čestitku. Svojim dolaskom na priredbu razveselio nas je i veleposlanik g. Ranko Vilibić. Kao posebnu gošću pozdravili smo i gospodu Elizabetu Kopić iz udruge „Brođani“ koji su nam tom prilikom donirali 300€, na čemu smo im i zahvalili malenim darom. U sklopu priredbe održana je i mala humanitarna akcija za pomoć udrugama „Jak kao Jakov“. Po završetku priredbe svi učenici dobili su slatke darove koje su pripremile vrijedne mame iz društva „Prijatelji hrvatske nastave“.

Na priredbi nam se pridružio i veleposlanik Vilibić

Mali zbor otpjevao je Zeko i potočić i Radujte se narodi

Ovoga Božića odlučili smo i humanitarno djelovati pa smo na našim radionicama u školi izrađivali kuglice za bor. Kuglice smo prodavalili na priredbi, a novac od prodaje uplatili smo na račun karlovačke udruge „Jak kao Jakov“ koja pomaže djeci oboljeloj od malignih bolesti. Hvala svima koji su kupili naše kuglice i time učinili dobro djelo.

Terezija je svirala na klaviru

Lovro, Luka, Ivana, Samuel, Ana-Marija, Valentina, Antonia, Helena, Viktorija i Tereza

Božić je u nama recitirale su Iva, Danija, Lorena, Matea i Matea

O ljepoti zimskog jutra recitirale su Marija i Jelena

Marko, Ivana i Ana

Dolazi nam Nikola recitirali su Lucija, Leticia, Antonio, Niko i Bruno

Terezija, Maria, Emilia, Antonia, Anamaria i Ivana bile su sniježne pahuljice

Gabrijel i Robert uputili su svoju novogodišnju čestitku

Niko, Andrea, Iva, Helena, Lucia, Ivana i Marko prikazali su noć Isusovog rođenja

O iščekivanju zime recitirali su Dorian, Danijel i Ivan

Dan i Marija svima su uputili božićnu čestitku

Božić je svijetu darovan izvode Ivana, Maria, Lea i Laura

Mile i Jana objasnili su publici kako od kišne kapi nastane pahuljica

Igrokaz Sveti Nikola izveli su Gabriel, Ana-Lena, Lana, Matea, Antonia, Laura i Kornelia

Učenici hrvatske nastave: Niko Andrušić, Lucia Baran, Iva Brzović, Ivana Čaran, Marko Dejanović, Andrea Kotarac, Ana Kožul, Petra Milavić, Helena Štefanac te Antonia Štefanac na dječjoj polnočki Hrvatske katoličke misije izveli su uz pratnju crkvenog zbara i dječju predstavu Isus se rodi.

Iz hrvatske kulture

Profesor Baltazar

Gledali smo zanimljivi hrvatski crtić o profesoru koji se zove Baltazar. On je poseban profesor koji pomaže drugim ljudima. Baltazar ima bradu, crni šesir i naočale. Jednom je Baltazar bio bolestan i svi prijatelji kojima je on pomogao prije sada su došli i pomogli njemu. Uvijek je dobro pomagati drugima.

(Mate Vukadin, 4. raz.)

Antonio Mamić, 2. raz.

Leona Lučić, 1. raz.

Luca Lilić, 3. raz.

Leticia Piteša, 1. raz.

Sara Špalat, 4. raz.

Matej Krstanović, 1. raz.

U hrvatskoj školi smo gledali Baltazara. Hrvatski crtani film o dobrom profesoru s bijelom bradom koji pomaže ljudima s raznim problemima. Ovaj put Baltazar je pomogao sportašu koji je trebao patike kako bi mogao biti najbolji sportaš na svijetu. Za njega je Baltazar izumio posebne cipele s kojima je mogao trčati jako brzo.

(Mirko Mamić, 4. raz.)

Iva Kuder, 2. raz.

Gabriel Penić, 1. raz.

i povijesti

Vukovar

Vukovar je grad na istoku Hrvatske, na rijeci Dunav u Vukovarsko-srijemskoj županiji. Grad ima 27 700 stanovnika te se zove Vukovar od 14. stoljeća. Ima mnoge znamenitosti. Jedno je Vučedolsko arheološko nalazište s poznatom Vučedolskom golubicom. Tu je isto tako lijepi dvorac Eltz.

U vrijeme Domovinskog rata 1991. godine grad je pretrpio velika razaranja i podnio velike ljudske žrtve. U ratu je Vukovar bio najoštećeniji grad Hrvatske. O ratnim strahotama grada svjedoče Spomen dom Ovčara, Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata, Vukovarska bolnica te najpoznatiji simbol obrane Vukovara – Vodotoranj.

(Mario Mlinar, 6. raz.)

HRM (Hrvatska ratna mornarica)

Hrvatska mornarica sastoji se od sedam razarača, 70 gumenih čamaca i jedne topovnjače Petar Krešimir IV.

Topovnjača Petar Krešimir IV. spada među najmodernije na svijetu jer ima sistem za raketni napad. S prednje strane topovnjače se nalazi ruski top, a sa stražnje strane se nalaze laserski sustavi.

U Domovinskom ratu je Hrvatska mornarica uspjela u dvije godine pobijediti neprijateljsku mornaricu. To je bilo izuzetno važno jer tako neprijateljska strana na kopnu nije mogla dobivati dovoljno streljiva.

Glavni zapovjednik je bio admiral Sveti Letica Barba, a rat na moru trajao je od 1991. do 1993. godine.

Zapovjedništvo mornarice nalazi se u Splitu u luci Lora.

(Ivan Škaro, 4. raz.)

Hrvatski izumi

Plakat o kravati izradio je Gabriel Krstanović, 5.r.

Kravata

Za temu referata sam odabrao kravatu jer je kravata na cijelom svijetu poznata, ali rijetko tko zna da je povezana s Hrvatima. U samoj riječi nalazi se ime Hrvat odnosno Hrvatska.

Kravata je dekorativni odjevni predmet oblika vrpce koja se nosi oko vrata ispod ovratnika košulje. Nose je muškarci u poslovnom svijetu, na svim svečanostima i važnim prilikama. Kravata je simbol kulture i elegancije. Izrađena je od svile ili nekog drugog platna.

Kravata kroz povijest

Nakon napada Turaka, hrvatski vojnici su u 17. stoljeću u velikom broju bili prisutni na skoro svim europskim bojištima. Bili su jako cijenjeni vojnici. Tako su sudjelovali u njemačkom Tridesetogodišnjem ratu (1618.-1648.). Od 1635. godine hrvatski vojnici konjanici služili su u Francuskoj. Marame oko vrata postale su dio hrvatske vojne odore, a ujedno su služile kao znak prepoznavanja jer službene uniforme tada nisu postojale. Te marame su bile jednostavne i lepršave te lijepo vezane u čvor oko vrata. Čak je 1667. formirana posebna pukovnija koja je dobila ime po Hrvatima, a zvala se „Royal Cravates“. Taj „hrvatski elegantni stil“ s oduševljenjem je prihvaćen na dvoru francuskog kralja Louisa XIV. Francuzi su te marame zvali „a la croate“ (na hrvatski način). Od toga nastaje riječ kravata. Kravata se zatim vrlo brzo proširila po Europi i cijelom svijetu.

Zanimljivost: Hrvatski sabor je proglašio 18.10. kao Dan kravate u Hrvatskoj.

Gabriel Krstanović, 5.r.

Najbrži električni auto na svijetu - Mate Rimac

Mate Rimac (rođen 1988. u Livnu, BiH) je hrvatski izumitelj, poduzetnik te osnivač i direktor tvrtke „Rimac Automobili“ i „Greyp Bikes“.

Concept One, najbrži električni automobil na svijetu projekt je Mate Rimca. Imao je premijeru u devetom mjesecu prošle godine u Frankfurtu.

Rimac se počeo zanimati za električne automobile kada je jednom prilikom ostao bez motora za vlastiti trkači auto. Uvidio je neiskorišteni potencijal električne energije te je odlučio stvoriti električni superautomobil. Jedan od automobila koje Rimac ima u garaži je zelena BMW kockica u kojeg je ugrađena tehnologija koju testira za planirani automobil. Taj automobila testira na street-raceovima i drift natjecanjima te tako testira svaki dio nove tehnologije u najtežim uvjetima.

Tifani Pek, 7.r.

Mehanička olovka (penkala)

Eduard Slavoljub Penkala je rođen 20. travnja 1871. godine u Liptovskom Mikulašu u Mađarskoj (današnja Slovačka). On je umro 5. veljače 1922. godine u Zagrebu od upale pluća. Penkala je položio maturu 1892. godine. Završio je studije na sveučilištima u Beču i Dresdenu, diplomirao je na Kraljevsкоj visokoj tehničkoj školi u Dresdenu i pisao je doktorsku disertaciju s područja organske kemije. Penkala je govorio, čitao i pisao hrvatski, njemački, slovački, poljski, mađarski i francuski.

On se pitao zašto mora šiljiti olovke. Rastavio je olovku, mijenjao minu i ugradio jedan uređaj za pritiskanje. To je bio prethodnik mehaničkih olovaka. Prvu mehaničku olovku na svijetu patentirao je 24. siječnja 1906. godine.

Mehanička olovka je producirana u tvornici Penkala-Moster u Praškoj ulici u Zagrebu. Ta tvornica je od 1912. do 1926. godine imala 800 radnika i bila je jedna od najvećih tvornica pisaćeg pribora u svijetu.

Penkala logo, izvor Wikipedia

Tomislav Rezić, 6.r.

Značajne osobe iz Hrvatske

Učenici druge i treće razine proučavali su osobe koje su svojim životom i radom obilježile hrvatsku povijest i postale važne za Hrvatsku i Hrvate. Učenicima je vrlo zanimljiv bio prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, ali i ekscentrični znanstvenik rođen u Hrvatskoj, Nikola Tesla.

Franjo Tuđman

Ja sam za temu referata odabrala Franju Tuđmana zato što mi je djed već puno puta o njemu pričao i zato što me jednostavno interesiralo.

Franjo Tuđman je rođen 14. svibnja 1922. u Velikom Trgovištu u Hrvatskoj. Njegovi roditelji bili su Stjepan i Justina Tuđman. Majka mu je umrla 1929. kada je pošao u osnovnu školu. Pučku je školu pohađao u rodnom mjestu, a u Zagrebu Državnu II. mušku građansku školu te Trgovačku akademiju Udrženja trgovaca uglavnom se uzdržavajući sam. Tuđman se tijekom 2. svjetskog rata pridružio partizanima. U proljeće 1941. prekinuo je školovanje i uključio se u antifašistički pokret, a od 1942. bio je član KPJ (Komunistička partija Jugoslavije). Djelovao je na području sjeverozapadne Hrvatske; od 1942. bio je rukovoditelj ilegalne partizanske tiskare (Glas Hrvatskog zagorja), od 1943. zamjenik komesara 2. zagorskog partizanskog odreda, a od 1944. zamjenik komesara brigade „Braća Radić“, komesar 32. divizije te načelnik Personalnog odsjeka Štaba X. korpusa.

...
Od 1957. radio je u Generalštabu JNA (Jugoslavenska narodna armija) kao načelnik Studija

skog odjela Prve uprave. Tada je objavio i svoje prvo značajno djelo „Rat protiv rata“, studiju o partizanskom ratovanju kroz povijest, s naglaskom na jugoslavenski partizanski rat. Iako je 1960. promaknut u čin general-majora, Tuđman je već sljedeće godine svojom voljom napustio vojnu službu.

...

Uoči sloma komunizma, u lipnju 1989. osnovao je Hrvatsku demokratsku zajednicu (HDZ) s idejom da se na programu državnog osamostaljenja Hrvatske uspostavi masovni nacionalni pokret. U Hrvatskoj su u travnju i svibnju 1990. održani višestračni izbori na kojima je pobijedila Tuđmanova stranka (HDZ) s preko 60% za-stupničkih mandata u Hrvatskom saboru. Sabor je Tuđmana izabrao za predsjednika Predsjedništva SR Hrvatske 30. svibnja 1990., a u narodu je uspostava hrvatske vlasti doživljena kao formiranje države. Taj se datum do 2000.g. slavio kao Dan državnosti. Nakon donošenja novog, demokratskog ustava (Božićni ustav) pobijedio je oba puta na izborima za predsjednika Republike Hrvatske 1992. i 1997.g. te je dužnost obnašao do svoje smrti 1999.

Franjo Tuđman, izvor Wikipedia

Franjo Tuđman je preminuo od komplikacija unutarnjeg krvarenja 10. prosinca 1999. godine nakon četrdeset dana liječenja u Kliničkoj bolnici Dubrava u Zagrebu. Pokopan je 13. prosinca u posebnu izgrađenu grobnicu na ulazu u groblje Mirogoj, a ispratilo ga je blizu 200 000 ljudi.

Franjo Tuđman je stvorio samostalnu hrvatsku državu i bio je prvi hrvatski predsjednik u hrvatskoj povijesti. Ostvario je svoj i san svakog Hrvata. Slavit će ga sva hrvatska pokoljenja.

Andjela Franjičević, 7.r.

Nikola Tesla

Nikola Tesla se rodio 9./10. srpnja 1856. u mjestu Smiljan kod Gospića. Njegovi roditelji došli su iz Srbije u Hrvatsku. Teslin otac Milutin je radio kao pravoslavni svećenik, a njegova majka Georgina Medić bila je neobrazovana, ali vrlo pametna žena.

Nikola Tesla, izvor Wikipedia

Već kao dijete Tesla se rado igrao s električnim igračkama. Prvi razred je završio 1862. godine. Prva stvar koju je izumio je bilo jedno malo mlinsko kolo s kojim se igrao na potoku Vagancu koji teče pored njegove rodne kuće. Jako zanimljiv za Teslu bio je i mehanizam satova. Njegov djed ga je pustio da rastavi sat, ali ga više nije uspio sastaviti.

Nakon šest godina rada u Smiljanu otac se odlučio preseliti u Gospic radi novog posla. Nikola je brzo našao prijatelje i polazio i završio pripremnu osnovnu školu. Uvijek kad se igrao s tehnikom radio je aktivno, precizno i oprezno. Jednom je skočio s krova podzemlja s otvorenim kišobranom u nadi da je izumio padobran. Tijekom skoka kišobran se potrgao i Tesla je tjednima ležao u krevetu.

1870. završio je 3. razred u realnoj gimnaziji u Gospiću. Njegovi roditelji poslali su ga

na višu, kasnije i na visoku realku u Karlovcu. 1873. godine dovršio je maturu. Tesla je od 1881. do 1882. godine bio u Budimpešti gdje se oženio. Počeo je raditi kao crtač u telegrafskom uredu i poslije je prešao u telefonsku centralu. Tada je već izumio poboljšane telefone tako da su ljudi mogli bolje komunicirati. Od 1882. do 1884. živio je u Francuskoj. Već u Pragu je izumio okretno magnetsko polje s kojim je htio naći posao u Parizu, ali nije bilo dosta interesa. 1884. godine je otišao i New York i bio uspješan s istosmjernom strujom. 1886. godine Tesla je izumio hidroelektranu koja pretvara vodenu energiju u struju. Posljednjih sedam godina života je proveo u New Yorku, a zadnju polovicu 1942. godine je proveo u postelji jer je bio tjelesno slab. U ranu zoru 8. siječnja 1943. sobarica je našla Teslu mrtvog u sobi hotela. Tek kasnije kad ga je liječnik pregledao znalo se da je umro te noći. Teslin rodbina željela je da mu se tijelo kremira u New Yorku što se i dogodilo. Od 1956. godine njegova urna se nalazi u Beogradu u muzeju „Nikola Tesla“. U Smiljanu se danas nalazi njegova rodna kuća i spomen-ploča.

Lana Gansemer, 8.r.

Šegrt Hlapić u Hrvatskoj nastavi

Šegrt Hlapić poznati je dječji roman jedne od najznačajnijih hrvatskih autorica, Ivane Brlić Mažuranić. Iako je roman objavljen prije više od stotinu godina, djeca ga i dalje rado čitaju. Tako smo i mi u Hrvatskoj nastavi svaki tjedan čitali po dvije priče iz romana, a na kraju smo pogledaliigrani film o Hlapiću redatelja Silvija Petranovića te održali likovnu radionicu gdje su djeca naslikala ono što im se najviše uvuklo u sjećanje.

Dojmovi o filmu:

Fim je bio dobar. Ja bih voljela da su malo više prikazali scenu u kojoj su Majstoru i Majstoricu ukrali dijete.

Lucia Baran, 6.r.

Meni je film baš bio dobar i zanimljiv. Glumci su bili baš dobri.

Ivana Čaran, 6.r.

Film mi se zbilja svidio, zato što je bio zanimljiv, a i glumci su sve dobro odgumlili. Posebno ističem radnju i dobru ideju filma u kojoj na kraju sve završi sretno.

Iva Brzović, 7.r.

Ovaj film je stvarno bio dobar. Jedino mi se nije svidića uvijek gluma, pogotovo kad je Hlapić plakao, to nije izgledalo realno.

Marko Dejanović, 6.r.

Dajan Vlahović, 1.f.

Niko Vrban, 4.r.

Anton Bauer, 1.f.

Danija Vlahović, 3.r.

Emilia Spethmann, 3.r.

Fabian Bauer, 4.r.

Matea Milavić, 4.r.

Antonio Ličanin, 3.r.

Ornela Eterović, predškola

Patricia Jerat, 2.r.

Matea Weigt, 2.r.

Aglaja Eterović, 2.r.

Andelina Ličanin, 1.f.

Maria Bagarić, 4.r.

Lorena Josipović, 3.r.

Tomislav Pejanić, 1.r.

MAŠKARE

Mnogi od nas vole Fašnik, odnosno Maškare jer barem na jedan dan možemo biti netko drugi. A usto je i zabavno maskirati se. Povodom Fašnika učenici su nacrtali i opisali svoje ovogodišnje maske, a mi vam predstavljamo najbolje.

Ja sam za Maškare bila Elsa, a moj brat Robi Indijanac.

Laura Cimerman

Laura Cimerman, 1.r.

Matea Arndt, 5.j.

Za Maškare sam bila vampir jer mi se to sviđa.
Matea Arndt

Gabrijel Vuletić, 2.r.

Ja sam bio jedan klaun.
Gabrijel Vuletić

Za Maškare sam bila Indijanka. Imala sam smeđi kostim i crnu periku na glavi. Moj kostim je bio indijanska haljina. Lice sam obojala sa bojama.

Laura Bralo

Anamaria Prnjak, 2.r.

Za Maškare sam bila princeza.
Anamaria Prnjak

Ja sam bio nindža jer doma već imam kostim od nindže.
Luka Glavurdić

Luka Glavurdić, 1.r.

Za Maškare sam bila hipi. Moj kostim je bila majica sa točkama, a hlače su mi bile plave boje.
Antonia Lajh

Antonia Lajh, 3.r.

Ja sam bila princeza.
Emma Pavićić

Emma Pavićić, 1.r.

Za Maškare sam bila hip-hop curica. Imala sam kostim. Na glavi sam imala roza kapu i u kosi su mi bile pletenice. Imala sam crnu majicu sa ljubičastom košuljom. Moje cipele su bile žute, a moje hlače crne.
Kornelia Lajh

Kornelia Lajh, 6.r.

Ja sam imala kostim od pingvina.
Nikolina Bralo

Nikolina Bralo, 1.r.

Za Maškare sam bila Indijanka. Imala sam kostim – haljinu i ona je bila bež boje. Na glavi sam imala traku s indijanskim perjem.
Amalija Alicea

Amalija Alicea, 6.r.

Ja sam za Maškare bila Indijka. Imala sam kostim od Indijke koji je bio rozi i plavi. Na čelu sam imala točku kao prave Indijke.
Ana-Lena Udovčić

Ana-Lena Udovčić, 3.r.

Na kriOima mašte

Miljan Radovanović, 3. raz.

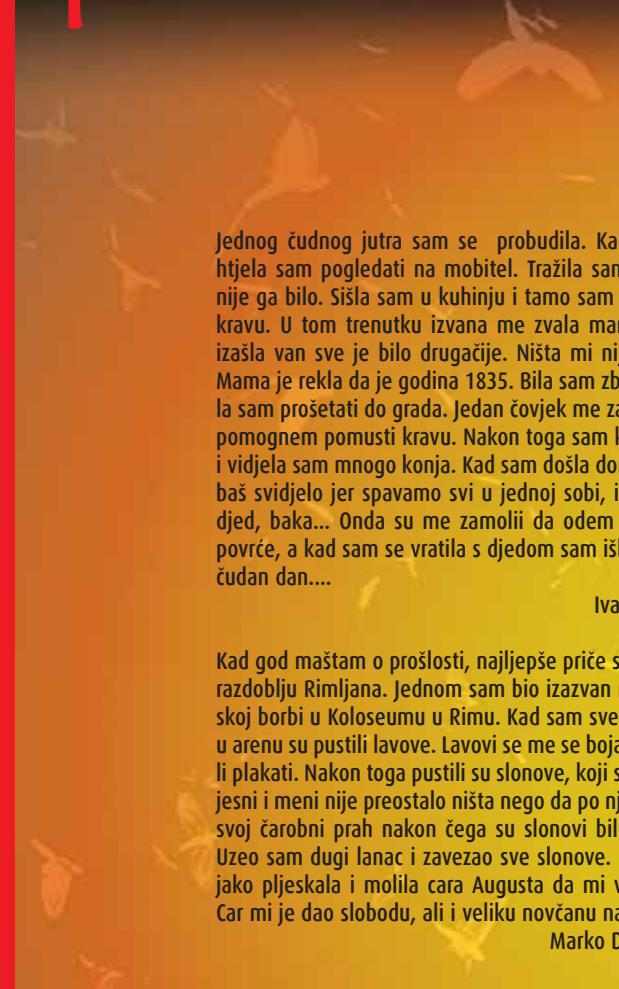

Antonio Kaya, 2. raz.

Stefano Kaya, PŠ

putujem u prošlost

Antonia Iva Lach, 3. raz.

Jednog čudnog jutra sam se probudila. Kao i svaki put htjela sam pogledati na mobitel. Tražila sam ga rukom i nije ga bilo. Sišla sam u kuhinju i tamo sam vidjela jednu kravu. U tom trenutku izvana me zvala mama, kad sam izašla van sve je bilo drugačije. Ništa mi nije bilo jasno. Mama je rekla da je godina 1835. Bila sam zbumjena i otišla sam prošetati do grada. Jedan čovjek me zamolio da mu pomognem pomesti kravu. Nakon toga sam krenula doma i vidjela sam mnogo konja. Kad sam došla doma nije mi se baš svidjelo jer spavamo svi u jednoj sobi, i mama, tata, djed, baka... Onda su me zamolili da odem kupiti voće i povrće, a kad sam se vratila s djedom sam išla pecati. Koji čudan dan....

Ivana Čaran, 6.r.

Kad god maštam o prošlosti, najljepše priče se događaju u razdoblju Rimljana. Jednom sam bio izazvan na gladijatorskoj borbi u Koloseumu u Rimu. Kad sam sve brobe dobio, u arenu su pustili lavove. Lavovi se me se bojali te su počeli plakati. Nakon toga pustili su slonove, koji su bili jako bijesni i meni nije preostalo ništa nego da po njima prospem svoj čarobni prah nakon čega su slonovi bili zasljepljeni. Uzeo sam dugi lanac i zavezao sve slonove. Publika mi je jako pljeskala i molila cara Augusta da mi vrati slobodu. Car mi je dao slobodu, ali i veliku novčanu nagradu.

Marko Dejanović, 6.r.

Anamarija Jurišić, 1. raz.

Marlena Novokmet, 2. raz.

Habjanec Lea, 5. raz.

Mateo Štefanac, PŠ

Magdalena Čavar, 1. raz.

Ivana Jurišić, 3. raz.

Ilijana Franjić, 1. raz.

LIVADA U PROLJEĆE

Kristijan Vijević, 1. raz.

Cvjetna livada

Prošlo proljeće livada je bila u cvatu. U lijepoj, zelenoj travi crvenili su se makovi, a cvjetale su još i đurđice, tratinčice te šareni tulipani. Mala rijeka tekla je sredinom polja. Pored livade nalazio se jedno selo gdje su se djeca pripremala za igru. Jedan stariji barba kosio je travu dok je sunce grijalo. Na granicama se video procvjetali krompir. Sve je bilo lijepo, zeleno i šareno.

Niko Andrušić, 6.r.

Livada je dio zemljišta koji je prekriven vegetacijom s mnoštvom raznovrsnih biljnih i životinjskih vrsta. Na livadi nema kemijskih dodataka što znači da je tamo sve prirodno.

Patrik Pejić, 6.r.

Godišnja doba

Četiri su godišnja doba, a svako od njih ima svoju draž. Meni je najpoštenije proljeće. Tada dani postaju duži i toplijci. Stabla pupaju svoje krošnje, a trava zeleni. Sve je tako lijepo, pogotovo pogled na livade koje su prekrivene cvijećem. Čuju se zvukovi zujanja pčela te cvrkut ptica. Ljeto je također lijepo, osim kad prevladavaju velike vrućine. Unatoč tome, mi djeca najviše mu se veselimo. Jesen je nekako tužna, lišće polako opada, a stabla ostaju gola. Hladnije je i dani postaju sve kraći. Zima je također hladnija, ali opet na svoj način lijepa, posebno kada pada snijeg.

Ivana Krolo, 5.r.

Paulina Olujić, 1. raz.

Cvjetna livada

Cvjetna livada je mjesto gdje za svakoga ima ponešto; cvijeća za leptire i pčele, trave za krave, skrovista za mrave i ostale kukce ali i dovoljno mesta za dječje igre. U proljeće i ljeto livada je puna života i veselih boja, ali ujedno to je mjesto mira za ljudе i životinje. I onda kada livada izgleda kao mirna površina, tu se puno radi: mrav skuplja hrani, pčele oprasuju cvjetove te skupljaju cvjetni nektar, krave, ovce i koze pasu travu kao i ostali poljski stanovnici koji obavljaju svoje zadatke. I tako svi rade užurbanio do jeseni i zime kada livada postaje mjesto bez ikakvih zvukova.

Klara Marija Zlatunić, 5.r.

Dario Nikočević, 1. raz.

Liam Janke, 2. raz.

Dan Olujić, 2. raz.

PROLJETNO BUĐENJE

Početak proljeća i buđenje prirode na nastavi smo obilježili čitanjem priče **Njihaljka Nade Zidar-Bogadi**. Učenicima se priča vrlo svidjela pa su je odlučili ilustrirati prigodnim crtežima. Pogledajte našu priču o njihaljki u stripu.

Proljetni vjetar zanjihao je njihaljku u parku: - Hej, njihaljko, dryena njihaljko, trava je opet zelena i meka. Probudi se!

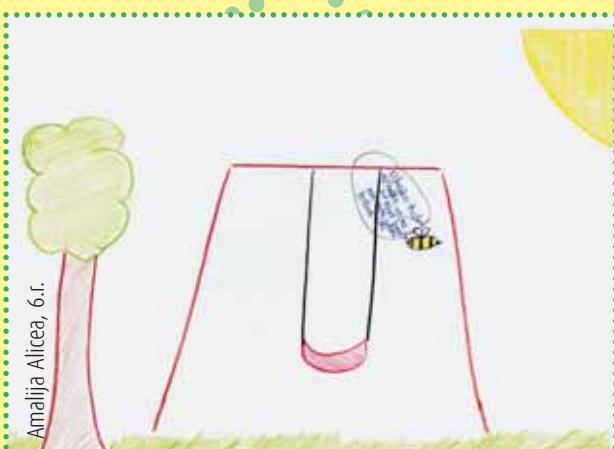
Golubždravi vrapčić živkao je njisući se na izlizano dasci: - Hej, njihaljko, stara njihaljko, krošnje su opet pune ptičjih gnijezda. Probudi se!

Žuti leptirić sletio je na njihaljku da odmori krilca: - Njihaljko, usamljena njihaljko, travnjaci su opet puni maslačaka. Probudi se!

Gušter se uspuzao na suncem obasjanu i toplu dasku: - Njihaljko, pospana njihaljko, dani su opet puni sunca. Probudi se!

a) Doletjela je i pčela nožica punih peluda: - Njihaljko, tužna njihaljko, voćke su opet pune mirisnog cvata. Probudi se!

b) Sletjela na njihaljku i mala bubamara: - Njihaljko, dobra njihaljko, parkovi su opet puni radosne djece! Probudi se!

Ah, napokon proljeće! – protegnula se i zijevnula njihaljka. – Zašto me već niste probudili?

PROLJETNO BUDENJE

Učenje o vjesnicima proljeća – visibabi, jaglacu i šafranu inspiriralo nas je da smislimo zanimljivu ljubavno-proljetnu priču i ilustriramo je. Priču o visibabi zajednički su osmisili i oslikali: dvije Laure, Ana-Lena, Nikolina, Antonia, Kornelia, Robert i dva Gabrijela.

4 Nikolina Bralo, 1.r.

4 Nikolina Bralo, 1.r.

2

5 Kornelia Lajh, 6.r.

Ona im je
nomala da se
nonuči da
bedu opet prijatelji

3

6

8

Igrajmo se bez tehnike

Htjeli mi ili ne, mobitel, računalo, internet i ostala čuda tehnologije polako su postali svakodnevni dio našeg života, i nekad nam se čini da je bez njih sve teže obavljati dnevne, kako privatne tako i poslovne, obaveze. Lagano, ali sigurno, silne aplikacije i video igre zamjenjuju društvene oblike dječje zabave. Stoga smo se upravo tog jednog četvrtka odlučili zaigrati vrtogradnog nogometa, utrke u vrećama, neka bije neka puca, graničara, zgazi im balon i mnogih drugih igara gdje nam su potrebni samo dobra volja i nekoliko prijatelja.

Moj tata

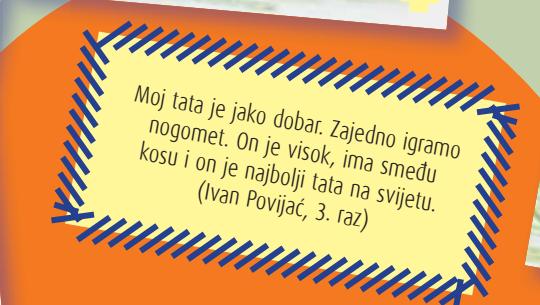
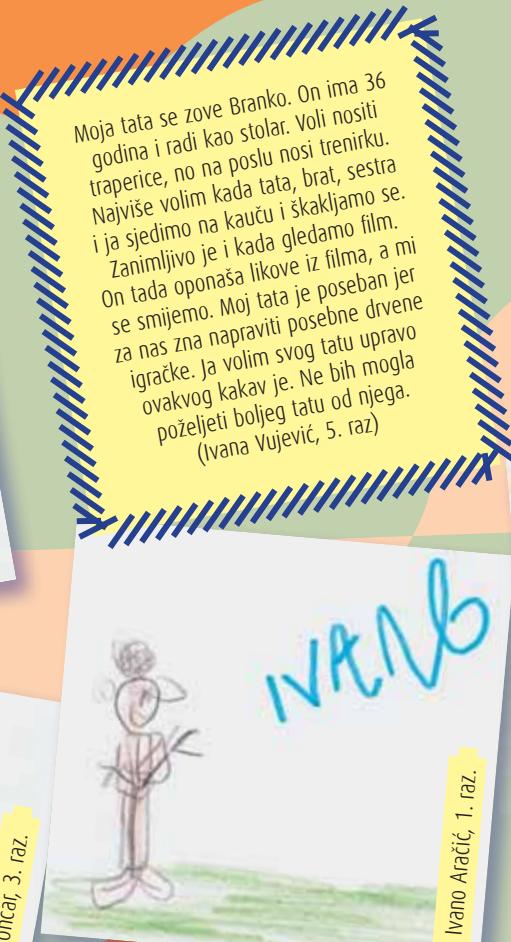
Ja jako volim tatu.
On je super.

Ana Lončarić, 3. raz.

Bruno Penić, 3. raz.

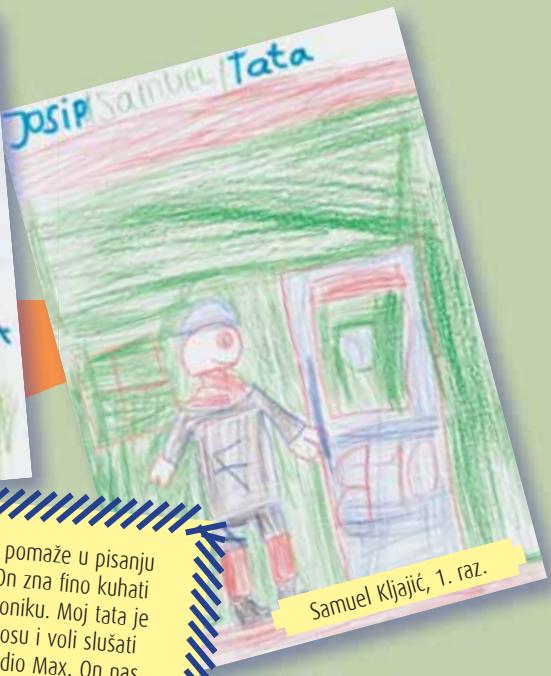

Viktoria Dedić, 1. raz.

Tereza Rapić, 1. raz.

Samuel Kljajić, 1. raz.

Helena Piteša, 2. raz.

Darian Strehse, PŠ

Josip Bidař, 1. raz.

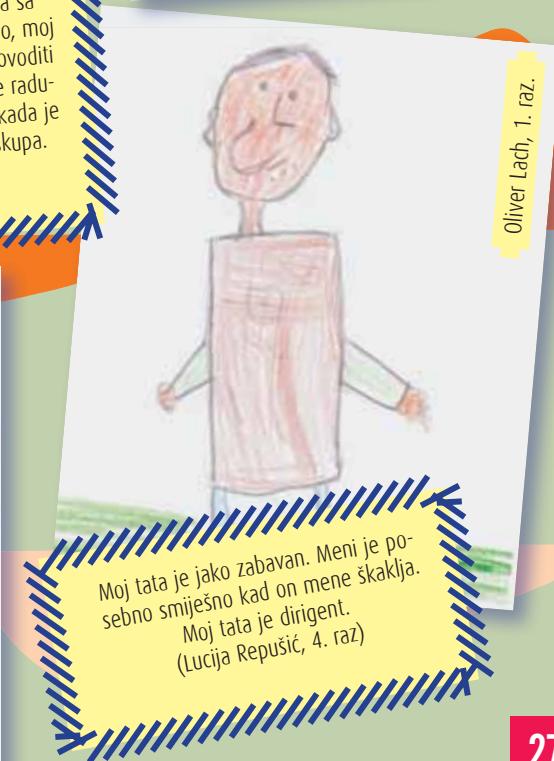
Mateo Linse, 2. raz.

Luka Periša, 2. raz.

Ivana Dejanović, 4. raz.

(Lucija Repušić, 4. raz.)

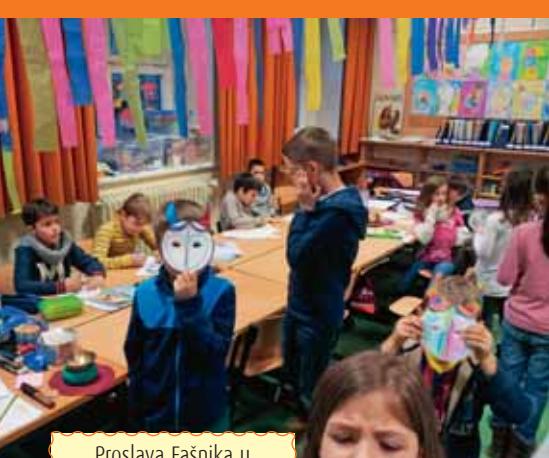
U školi

Majčin dan u Katholische Schule St. Ludwig

Uskrs u Gustav Freytag Oberschule

Proslava Fašnika u St. Ludwig Kath. Schule

Maškare u Gustav Freytag Oberschule

Lily Braun Gymnasium

Johanna-Eck-Schule

Da u hrvatskoj školi nikada nije dosadno dokazuju sljedeće fotografije. Bilo da se radi o Maškarama, Uskrusu, Majčinom danu ili igrama na otvorenom, uvijek se događa nešto zanimljivo!

Maškare u Johanna Eck Schule

Uskrsni pilići u Adolf Glaßbrenner Grundschule

Natjecanje u čitanju

Natjecatelji i žiri

U subotne poslijepodne 6. lipnja u prostorijama Hrvatske kulturno-umjetničke i sportske zajednice održano je natjecanje u izražajnom čitanju. Na natjecanju je sudjelovalo ukupno 14 učenika od 3. do 6. razreda. Učenici su čitali ulomke iz pripovijetke „Hrabrica“ Željke Horvat-Vukelja, priče iz zbirke „Zmajevi i vukodlaci“ Zvonimira Baloga, te ulomke iz dječjih romana „Čudnovate zgode šeširka Hlapića“ Ivane Brlić Mažuranić i „Mrvice iz dnevnog bočavka“ Sanje Pilić. U natjecanju su sudjelovali: Marija Đikić, Antonio Ličanin i Tatjana Weber (3. razred); Lovro Blažević, Mile Brzović, Terzija Budimir, Ivan Klišanin, Mirko Mamić i Lucija Repušić (4. razred). Predstavnici 5. razreda bili su Ivan Đikić i Laura Jedvaj, a 6. razreda Niko Andrušić, Lucia Baran i Petra Milavić. Stručni žiri činili su učitelji Mladen Balent i Rachela Fay, hrvatski veleposlanik Ranko Vilović i njegova supruga Ivanka te novinarka Sonja Breljak. Žiri je najboljim čitačima proglašio Antonija Ličanina, Tereziju Budimir, Ivana Klišanina, Lauru Jedvaj i Niku Andrušića koji su nagrađeni prigodnim darovima – knjigom i diplomom. Ostali natjecatelji na dar su dobili diplomu i slatki poklon-paket.

Cilj ovog natjecanja bio je potaknuti učenike na čitanje na materinskom jeziku, ali i na otkrivanje čarobnih svjetova mašteta koji nam se otvaraju čitanjem knjiga.

Fotografije: Sonja Breljak/Hrvatski glas Berlin

Pobjednici natjecanja Antonio, Ivan, Niko, Terezija i Laura

Kazališna predstava

„Šaljive narodne priče“

Istoga poslijepodneva 6. lipnja, nakon čitalačkog natjecanja u prostorijama Hrvatske zajednice nastupilo je zagrebačko kazalište Smješko s predstavom „Šaljive narodne priče“. Poznati hrvatski glumci Ivana Boban, Frano Mašković i Hrvoje Zalar su na zabavan i duhovit način prikazali narodne priče iz različitih krajeva Hrvatske koje su se generacijama prenosile s koljena na koljeno. Mlađa, ali i ona malo starija publika s oduševljenjem je odgledala predstavu u kojoj su se redale priče, pitalice, pjesma i ples. Nadamo se da će opet biti prilike da nas posjete u Berlinu.

Gostovanje kazališta Smješko finansijski su potpomognuli Ministarstvo kulture Republike Hrvatske, te naši berlinski sponzori:

Dragan Jurilj, Restaurant Neretva Grill

Željko Jurišić, Mastiok Bau GmbH

Mate Mamić, Restaurant Dalmacija

Ivica Vukadin, Caffe bar Chicago

te dvoje donatora koji su željeli ostati anonimni.

Svima od srca hvala!

Fotografije: Sonja Breljak
/ Hrvatski glas Berlin

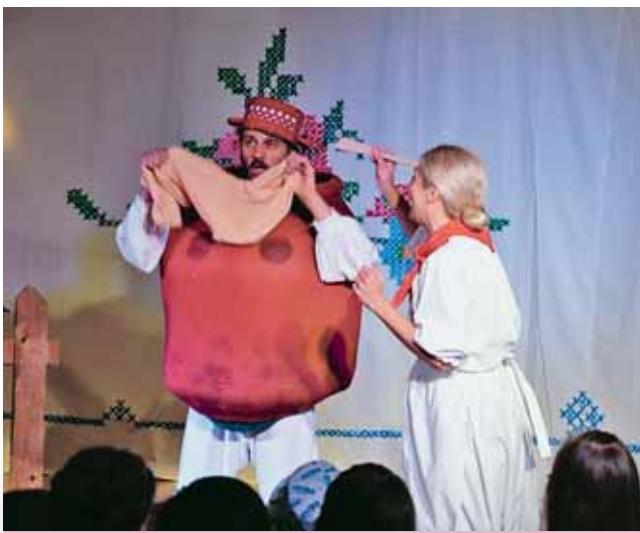
Vincenza-Lucienne Križanac, 1.r.

Meni je bilo jako lijepo u kazalištu. Došlo nam je kazalište Smješko iz Zagreba. Glumci su bili dobri i jako smješni. Najbolje su mi bile zanimljive priče koje su glumci pričali. Sve sam razumjela. Glumci su se puno smijali i pjevali. Najsmješnija od svih mi je bila bakica.

Jana Andrušić, 4.r.

Sve mi je bilo smiješno u predstavi. Možda najviše kad su onom dječaku ispali dukati.
Antonio Ličanin, 3.r.

I meni je bilo jako dobro u subotu u kazalištu. Predstava je bila jako smiješna. Sve priče sam dobro razumio, iako su priče bile iz svih dijelova Hrvatske. Najsmješniji lik mi je bio crveni lonac iz prve priče.

Lovro Blažević, 4.r.

Najbolje mi je u predstavi bilo stvarno sve! Već kad je počelo, bilo je smiješno.
Tatjana Weber, 3.r.

